

[Tom Behnke]

auktioner, når der er flere ønsker om en bestemt kombination. Den første dag man havde mulighed for at købe disse nummerplader, så vi alle sammen på DR-TV, at en herre ønskede at få kombinationen PORSCHE, men fik at vide, at den kombination var blevet solgt kort forinden. Netop den situation, at flere ønsker den samme kombination, giver jo udmærket anledning til at afholde auktion, så priserne og dermed statens indtægter kunne blive højere.

Justitsministeren (Engell):

Det er rigtigt, som hr. Tom Behnke siger, at auktionsformen indgik i både Folketingets og mine egne overvejelser, da vi behandlede lovforslaget. Men som det jo også fremgår af både den endelige udformning af loven og samtlige de besvarelser, jeg gav til Folketingets Retsudvalg i forbindelse med behandlingen af lovforslaget, var det en bemyndigelsesbestemmelse. Det skulle først afgøres efter en nærmere overvejelse, som rigspolitiet og Justitsministeriet nu har foretaget i fællesskab, om vi fra starten ville lave en auktionsordning.

Og så vil jeg godt sige, at der er ikke noget i det hidtidige forløb, hvor ønskenummerpladerne er blevet udbudt, der tyder på, at en auktionsordning ville have betydet et større salg. Tværtimod kunne det afholde nogle fra at byde på en ønskenummerplade, simpelt hen fordi det ville medføre væsentlig længere ventetider. Jeg synes også, at det mønster, der tegner sig, når vi ser på efterspørgslen, bekræfter, at det var en rigtig beslutning, at man ikke i første omgang satsede på en auktionsordning, men derimod på almindeligt salg. De kombinationer, der især efterspørges, er firmanavne, som jo kun har interesse for selve firmaet og i øvrigt ikke uden videre kan eller må bruges af andre, fordi der kan være tale om beskyttede navne.

Som sagt vil jeg bestemt ikke afvise, at vi på et senere tidspunkt kan gå ind med en auktionsordning, men alt taget i betragtning synes jeg, forløbet fra starten har vist, at det var rigtigt at lægge ud med almindelige salgsvilkår.

Tom Behnke (FP):

Det var ikke meningen fra min side, at man skulle lave auktion over alle ønskede kombinationer, kun over de særlig eftertragtede. Man kunne f.eks. over en periode på en uge eller en måned samle alle de ønskede kombi-

nationer og derefter vurdere, om nogle af dem var egnede til salg på auktion.

Lad mig spørge ministeren: Når der er en sådan administrativ bestemmelse i loven om, at ministeren kan fastsætte nærmere regler, kan ministeren så med den i hånden gå direkte imod det, der rent faktisk står i loven? Og mit andet spørgsmål: Hvor hurtigt agter ministeren at sørge for, at der bliver mulighed for auktion over de mest eftertragtede kombinationer? »I fremtiden« er et vidt begreb, men kan ministeren her og nu svare på, om det vil blive inden for en måned, inden sommerferien, eller hvor længe vi skal vente på, at lovforslaget rent faktisk kan blive udmøntet efter sin mening?

Justitsministeren (Engell):

Nu tør jeg ikke med sikkerhed forudsige eller bedømme, hvad hr. Tom Behnke mente, da loven blev vedtaget. Jeg hæfter mig ved, at loven indeholder en sådan bemyndigelse, en »kan«-bestemmelse, men vi har altså skønnet fra starten, at det ikke var rigtigt at anvende denne bemyndigelse på nuværende tidspunkt, hvilket jo ikke udelukker, at vi på et senere tidspunkt vil kunne gennemføre en auktionsordning.

For så vidt angår det tidsmæssige mener jeg, det vil være rigtigt at lade ordningen køre et stykke tid og give rigspolitichefen lejlighed til at udtale sig på et senere tidspunkt med henblik på en fornyet overvejelse vedrørende en auktionsordning. Jeg forestiller mig, at det passende kunne ske, når vi nærmede os efteråret.

Tom Behnke (FP):

Mit sidste spørgsmål skal være: Er det ikke korrekt, at de udtryk og de synspunkter, der kommer for dagen under behandlingen og diskussionen af et lovforslag, har meget stor vægt, når man skal fortolke lovgivningen?

Justitsministeren (Engell):

Det er klart, at der har været et forhandlingsforløb omkring dette lovforslag, men i den sidste ende er det selvfølgelig afgørende, hvad der står i loven, hvad der står i bemærkningerne til loven, og hvad der står i de besvarelser og i den betænkning, som er afgivet. Og jeg må sige igen, at der her var tale om en bemyndigelse, som vi ud fra en samlet opfattelse og